

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Commentarii gestorum apud orientales episcopos, in quibus sanctissimos
Cyrillu[m] ac Memnonem deponunt, & omnes qui ad sanctam Synodum
co[n]uenerant, excommunicant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

* μίμναι

καὶ ἀπόνειμα πλεβελμηδρος, κακία ἐκασωμύμω, ὡς δυνατός, ἀνόμα διαλογιζόμενος, καὶ ξυρόν γέρονας καὶ σεαυτὸν ἐξουκονημύμον, * μέλλον ἐργάζεσθαι δόλον. διὰ τὸ πρὸ οὗ θεός, ὃν ἀρελογίσω, καθεύλε σε, καὶ ἐξέπλε τὸ βίβωμά σου ἐκ γῆς ζώντων, διότι ἐκ ἐφόνησας πρὸς θεοῦ. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἡμῶν δὲ κρείττω πατρὸς τῶν. θεός ὅτι κριτὴς καὶ ἀποδοτὴς ἐκάστω καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ. γνήσιπο δὲ ἡμᾶς τρέμειν καὶ προσκυκωεῖν πλὴν ἐνόησα, καὶ βασιλεῖ θεοφιλεσάτω ὑποκρίοις γινέσθαι, καὶ δὲρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεται, καὶ τρέμειν καὶ σέβειν πλὴν ἀδιάσφατον τεράδα ὑμνοῦντας τὴν ἀειπαρθένον Μαριάμ, δηλον ὄν, * πλὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν, καὶ τὸν πατρὸς υἱόν, ἐνυμφίον ἀσπίλον ὅτι αὐτὸ ἡ δόξα εἰς εὐδὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμην.

dutus, nullam nostri habuisti rationem, glorians in malitia, tamquam potens, & iniqua cogitans. Et factus es nouacula contra teipsum acuta, dolum machinans. Quare Deus quoque, aduersus quem cauillis es usus, te deiecit, tuamque radicem e terra uiuentium euulsit, propterea quod nullam Dei rationem habuisti. Et hæc hæcenus a nobis dicta contra istum sint satis. Iudex est Deus, & unicuique reddet iuxta opera sua. Contingat autem nobis, ut unio-nem reuereamur & adoremus, piissimoque imperatori obedi-mus, principibusque & potesta-tibus subiiciamur, ac indiuisam trinitatem tremamus & colamus, Mariam semper virginem, * san-ctum uidelicet (Dei) templum, eiusdemque Filium, & sponsum immaculatum laudibus celebra-tes. Quoniam ipsi gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Psal. 51.

Rom. 2. v. 6.

TA

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ.

ACTA CONCILII ABVLI.

* σεμνότητι καὶ ἐπισημοῦ ἀποστολικῶν ἀποστόλων, ὡς ἐκ Κωνσταντίνου καὶ Μεδιόκρου, ὡς ἐκ τῶν ἐπισημοῦ ἀποστόλων, ὡς ἐκ τῶν ἐπισημοῦ ἀποστόλων, ὡς ἐκ τῶν ἐπισημοῦ ἀποστόλων.

Υπομνήματα * πρὸς τοὺς ἀνατολικούς ἐπισκόπους, ἐν οἷς καθαρὸς Κύριλλος καὶ Μέμωνα εὐδὸν ἀγιστάτοις, καὶ ἀκοινω-νήτοις ποιοῦσι πάντας εὐδὸν τῆς ἀγίας συνόδου.

Commentarii gestorum apud orientales episcopos, in quibus sanctissimos Cyrillum ac Memnonem deponunt, & omnes qui ad sanctam Synodum conuenerant, excommunicant.

ΠΑΡΟΝΤΟΣ ἐπὶ τῷ οἰκείῳ κατὰρχῶν τῆς ἀγιστάτου καὶ θεοφιλεστάτου Ἰωάννου τῆς ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχείας μητροπόλεως τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως, καὶ τῆς συν-

IOANNE sanctissimo, Deoque amabilissimo episcopo metropo-lis Antiochiæ, orientis diocesis, in suo diuerforio manente, san-ctaque illius Synodo præsentē,

magnificentissimus illustrissimusque deuotorum domesticorum comes Candidianus dixit : Optabam equidem , pietate tua coram constituta , totaque Synodo in vnum simul coacta , dominorum nostrorum ac piissimorum imperatorum literas exhibere , vt quæ ab ipsis mandata sunt , vniuersa Synodo simul , vt modo aiebam , congregata , executioni mandarentur . Ceterum , cum ante quinque proximos hosce dies reuerendissimus episcopus Cyrillus , ac Memnon huius ciuitatis episcopus , & qui cum ipsis sunt reuerendissimi episcopi in sancta ecclesia conuenissent , a me prohibiti sunt , ne contra dominorum nostrorum & piissimorum imperatorum decreta inter se confessum facerent , atque moniti vt omnium vestrum aduentum expectarent : illi autem vt Sacram prælegerem , efflagitarunt . Cum vero id recusarem propter sanctitatis tuæ absentiam , quodq; multi præterea alii episcopi & metropolitani nondum aduenissent , coegerunt me illi , se ignorare asferentes quid a dominis nostris perscriptum esset . Coactus ergo , ne turbæ cuiuspiam aut seditionis occasionem præberem , ipsis congregatis Sacram legi . Verum tamen etiam discessurus , & præfens ipsos cõtestatus sum , ne præceps aliquid agerent ; quemadmodum multi sanctissimi episcopi , qui vna mecum ad ipsos introierant , compertum habent . Illi vero contestationem eam nihil morati , omnia pro suo arbitratu egerunt .

Ioannes episcopus Deo deuotissimus dixit : Optamus piarum

Ο Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἰωάννης εἶπεν· Εὐχῆς ἔργον ἐπινοῶσαι ἦν

*Comis Cæ-
diani co-
ram Ioanne
Antiocheno
eiusdemque
conciliabulo
confilia nar-
ratio.*

πέραςτος καὶ ἐνδοξότατος Κανδιδιανός, ὁ κόμης τῆς καθωπαρχικῶν δουλειῶν, εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν εὐχῆς ἔργον ἴναι, καὶ τῆς θεοσεβείας παρουσίας, καὶ πάσης ὁμοῦ τῆς σωῶσθαι συναγωγῆς εἰς ἓν, τὰ χρῆματα τῶν δεσποτῶν ἡμῶν καὶ δισσεβείων βασιλέων δοῦναι, ὥστε πάσης, ὡς περ εἶπον, τῆς σωῶσθαι συναγωγῆς, τὸ τιμικαῶν τὰ περὶ τὰς ἡμέρας. ἀλλὰ περὶ τούτων ἡμερῶν ἐ. ὁ διλαβέστατος Ἐπίσκοπος Κυρίλλος, καὶ Μέμνων ὁ τῆς δε τῆς πόλεως Ἐπίσκοπος, καὶ ὁ σὺ αὐτοῖς διλαβέστατοι Ἐπίσκοποι, συναχθέντες ἐν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ, ἐκάλυοντο παρ' ἑμοῦ καθ' ἑαυτῶν συνεδρῶντες ὡρὰ τὰ τε δεσποσιμένα ὡρὰ τῶν δεσποτῶν ἡμῶν καὶ δισσεβείων βασιλέων, καὶ παρηνοῦντο ἀναμείναι τὸ πάντων ὑμῶν ὡροίσαν. ὁ δὲ ἀπήτωσθε ἑμοῦ τὸ ἀναγνωδίωσθαι τὸ σάκραν. μήθου λόμμος δὲ τὸ πῶς ποιῆσαι διὰ τὸ μὴ ὡρῆσαι τὸ σὺ ἀγνωσίωσθαι, πολλοὶ τε ἑτέροις Ἐπισκόποις καὶ μήτρῳ πλίτας μὴδέπω ἐληλυθέναι, ὑποκατάδωσθε αὐτῶν, διὰ τὸ εἰρηκεῖν αὐτῶν, ὅπως ἀγνωσίωσθαι, πῶς εἶναι τὸ χρῆμα φέν ὡρὰ τῶν δεσποτῶν ἡμῶν. πύτου ἔνεκεν, συναχθέντων αὐτῶν, διάκαταδὲς ὑπὲρ τῆς μὴ δοῦναι περὶ φασιν ἀταξίας, ἀμείνων αὐτοῖς τὸ σάκραν καὶ παρῶν, καὶ μέλλων ὄξεναι, διεμῶντο ἑμῶν αὐτῶν, μὴδὲν περὶ πῶς περὶ περὶ ἀταξίας, κατὰ τὸ καὶ πολλοὶ τῶν ἀγνωσίωσθαι Ἐπισκόπων τὸ σὺ ἑμοὶ περὶ αὐτῶν εἰσελθόντων ἴσασιν. ὁ δὲ οὐδὲ οὕτως ἀναχρόνιοι, ἐπερὶ ἀμείνων ἡρέσεν.

ANNO
CHRISTI
430.

ANNO CHRISTI 431.

*βασιλεως

ἡμῶν δισεβάν συλλαβάν. καὶ ἡμῶν μὴ
κατασχάλασαι τῶν παραγράφων,
ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν βαίνειν τῶν ἀληθῶν, καὶ
μαθεῖν τῶν δισεβῶν σκοπὸν τῶν θεοφι-
λεσάτων ἡμῶν * δεσποτῶν. οἱ ἄλλοι
πάντων αὐτοῦ ἐχρῶν ὑπὸ τῶν τῶν
Χριστοδουκλῆσιαν, καὶ περιμῶσι
ποῦτου οὐδέν. γνωροσάτω οὐκ ἡμῶν ἢ
ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, ἵνα ἴσῃ
τὰ παρακορευθῆσιν, ἀναγνωσθέν-
των αὐτοῖς τῶν θεοφιλεσάτων πύ-
των γραμμάτων.

Ο μεγαλοπρεπέστατος κόμης
Κανδιδιανὸς εἶπεν· Αναγνωσκομέ-
νης τῆς σάκρας, ἐπιβήμηναι πάν-
τες· ὡς νομίσει με, ὅτι ἀληθῶς εἶ-
κοιςί πᾶσι τοῖς ἄρα τῶν δισεβῶν
ἡμῶν βασιλέων θεοπαθεῖσι. καὶ ἔχα-
ρῶ ἐγὼ πύτοις. μὴ δὲ ταῦτα πα-
ρακαλοῦντός μου εἶξαι πάντας τοῖς
γραμμάσι, οὐδεὶς ἐμοὶ ἀνασχά-
σαι ἐβούλετο, ἀλλὰ μὴ ὑβρεως
ἐδὺν ἀλαβεσάτους ἐπισκόποις, ἐδὺν
παρὰ τῶν ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Νε-
στορίου ἀποσταλέντας, καὶ ἐδὺν αὐ-
τοῖς, ἐξέωσαν· καὶ μετὰ δὲ πάλιν
ἐπὶ πολὺ παρακαλοῦντα ἐξέωσαν
τῶν συνεδρίου, ὡσανεὶ ἐκ ὀφείλον-
τα κοινωνῆσαι τοῖς παρ' αὐτῶν τυ-
πουμένοις, ἀλλως δὲ οὐδὲ τὸ ἀποστα-
λὲν αὐτοῖς παραναγνωστικὸν παρὰ
τῶν ἀλαβεσάτων ἐπισκόπων συνε-
χρήσαν ἀναγνωστικῶν, ὡς αὐτῶν
ἐμοὶ γυρόμενοι ἀγιώτατοι ἐπισκοποι
ἴσαι, καὶ μηδ' ἔτι τοῖς ἄρα ἐμοὶ
ἀπολούτως γυρομένοις. ταῦτα δὲ
πάντα καὶ εἰς γνώσιν τῶν δεσποτῶν
τῆς οἰκουμένης ἀνωτέγκαιμεν, δη-
λουῦτες, ὅτι τῆς σῆς ἀγιωσύης πύ-
παροισίμου, καὶ τῶν αὐτῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων ἀναμειβομένων.

Concil. Tom. 5.

literarum tenorem audire. Opor-
tet namque de rebus non con-
iecturam facere, sed recta ad ve-
ritatem ipsam contendere, pium-
que Deo dilectissimorum impe-
ratorum nostrorum scopum in-
telligere, qui nullum studium pro
Christi ecclesiis detrectant, ne-
que quidquam hoc antiquius ha-
bent. Vestra proinde magnificen-
tia nobis exponat, quænam, lite-
ris his piissimis apud illos lectis,
consecuta fuerint.

Magnificentissimus comes
Candidianus dixit: Lecta Sacra
omnes applauserunt, ita ut non
dubitarem, quin vere omnibus
quæ a piissimis imperatoribus no-
stris sancita fuerant, morem es-
sent gesturi; & eam ob rem gau-
dio perfundebar. Verum cum
postea rogarem, ut literis pare-
rent omnes, nullus audire me suf-
tinere voluit. Sed & religiosissi-
mos episcopos, quos sanctissimus
Nestorius miserat, ceterosque qui
comites ipsis adiuncti fuerant,
non absque ignominia exege-
runt: me quoque, cum preci-
bus iterum obnixius instarem,
veluti qui non deberem eorum
esse particeps quæ ab illis gere-
bantur, e suo confesſu expule-
runt. Sed neque admonitorium,
quod religiosissimi episcopi ad il-
los destinaverant, legi permise-
runt: quemadmodum sanctissimi
episcopi norunt, qui mecum ac-
cesserunt, qui testantur etiam quæ
a me conuenienter gesta fuerunt.
De his autem omnibus orbis do-
minos certiores fecimus, signifi-
cantes sanctitatis tuæ, sanctissi-
morumque episcoporum, qui te-
cum sunt, aduentum nos expectare.

Tota hac
Candidiani
narratio ma-
nifesta falsi-
tatis signa
pra se fert.

Cccc

Ioannes Deo dilectissimus archiepiscopus dixit: Legantur & nobis quoque piæ literæ. Sanctissimis autem episcopis confurgentibus, magnificentissimus comes Candidianus legit. Hoc autem facto, & postquam religiosissimi episcopi piæ ipsorum maiestati bene precati essent, religiosissimus archiepiscopus Ioannes dixit: Sufficiebat pia harum literarum serenitas ad inducendum illos in omnem modestiam, etiam si sacerdotum catalogo adscripti non essent: sed quoniam, ut magnificentia tua retulit, post recitatas literas tumultu & perturbatione omnia compleuerunt, & contumeliis tum religiosissimos episcopos, tum magnificentiam tuam affecerunt; nos ea, qua par fuit, attentione ac modestia literas excipientes, parati sumus piissimorum imperatorum nostrorum voluntatem, Deo nobis bene fauente, rebus ipsis exequi. Rogo autem, ut si quid aliud ab ipsis actum est, ex tua magnificentia intelligamus.

Candidianus comes magnificentissimus dixit: Quandoquidem sanctitas tua omnia ordine & exacte perquirat, æquum est, ut a me cetera quoque in medium afferantur. Sequenti itaque die, cum penitus quid actum esset nescirem, repente sanctissimum episcopum Nestorium ab ipsis esse depositum audiui. Refixi scripturam illam depositionis publice propositam, & legi, quam ad piissimos imperatores nostros misi. Paulo post & publicos quoque præcones forum obcunctes, memoratique sanctissimi

Ο θεοφιλέτατος ἀρχιεπίσκοπος Ιωάννης εἶπεν Ἀναγνώδιτε καὶ ἡμῖν τὰ βίσεβῃ γράμματα. Ἐὶ ἁγιωτάτων Ἱπποκόπων δώσαυτων, ἀνέγνω ὁ μεγαλοπρεπέτατος κόμης Κανδιδιανός. Τοῦτε ἡ ἡγομύνη, καὶ ἐπέβλαμύων ἡ θεοφιλετάτων Ἱπποκόπων τῶ βίσεβῃ αὐτῶν κράτῃ, ὁ θεοφιλέτατος ἀρχιεπίσκοπος Ιωάννης εἶπεν ἤρκει μὲν αὐτῶν βίσεβῶν γράμματος ἡ γαλιωτίης πρὸς πᾶσι αὐτῶν ἀγαγῖν βίταξίαν, εἰ καὶ ἦσαν τῶ ἱερατικοῦ πάμπαν. ἀλλ' ἵππῃ, ὡς εἶπεν ἡμῖν ἡ μεγαλοπρεπέτα, δορυβου καὶ ἀταξίας μετὰ μὴ διάγνωσιν τῶν γραμματίων τὰ πάντα ἐπλήρωσαν, καὶ ὑβρεῖς ἐπήγαγον τοῖς θεοφιλετάτοις Ἱπποκόποις, καὶ τῇ σὴ μεγαλοπρεπέτῃ. Ἱππῆσιν ἡμεῖς μὴ τῆς πρὸς ἡμᾶς βίταξίας καὶ τῶν γραμμάτων ἐπικουσαμῶν, καὶ σκοπὸν τῶν θεοφιλετάτων ἡμῶν βασιλέων εἰς ἔργον ἀγαγῖν μὴ ἔχοντες, θεοῦ Ἱππῆσιν ἐπόντος. πρὸς ἀκαλῶ δὲ, καὶ εἰ ἕτερον πρὸς ἀκαλῶ παρ' αὐτῶν, μαθεῖν ὡς τῆς σὴς μεγαλοπρεπέτας.

Ο μεγαλοπρεπέτατος κόμης Κανδιδιανός εἶπεν Ἐπὶ δὴ πάντα ἀκριβῶς ζητεῖ ἡ σὴ ἀγισσὴ καὶ ἀκολούθως, δίκαιον καὶ τὰ λοιπὰ λέγεσθαι παρ' ἡμῶν. τῇ γὰρ ἐξῆς ἡμεῶν ἀγνοῶν πάντα τὰ πρὸς ἀκαλῶν, ὅσα φησὶ ἡκούον, ἀγνώτων Ἱπποκόπων Νεσόριον καὶ ἡρῆσιν ὡς αὐτῶν, πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων καὶ καταρτίων δόποσάσας ἀνέγνων, ὅπρ' ἀπέστ- λα τοῖς δὲ λαβεῖσάτοις ἡμῶν βασιλέωσι. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ κτ' πλὴν ἀγ-

AVNO CHRISTO 431

ANNO CHRISTI 431.

ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Νεστορίου ἐκπομπὴν. ταῦτα πίνω γοῖς, * εὐχαρὰ ἀπέστλα αὐτοῖς πρὸς τὸ μηδὲν πρᾶξαι πρὸς τὰ πρὸς ταχθέντα παρὰ τῆς ὁμοεπιστάτων ἡμῶν βασιλέων. οὐδὲν δὲ ἦπιν καὶ τὸν ἀγιωτάτου ἡμῶν Ἐπισκόπου ἐμεθόδοισα, τὸν μὴ συναθροισθέντας μετ' αὐτῶν, δυνάμειναι πλὴν τῆς ὑμετέρας ἀγιστοῦς παροίσαν.

Ο Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης εἶπεν Ἀκολουθῶν τοῖς κανόσι, καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς * θεασίμασι, ἐπὶ τῷ βασιλικῷ γραμματεῖ, Ἐπίσκοποις αὐτῶν διαλεχθέντες, καὶ ἐπεροπήσαντες τὰ εἰκότα, καὶ τυχόντες ἁποκρισέως, ἦλθον Ἐπίσκοποι, ἐλέγχων ἡγομένων, ἢ ἐρήμιον κατεδικασάν ἄνδρα;

Ο μεγαλοπρεπέστατος κόμης Κανδιδιανὸς εἶπεν ἴσασι πάντες ὁ συμπαρόντες μοι Θεοσεβέστατοι Ἐπίσκοποι, ὡς χωρὶς ἵενος κρίσεως καὶ ζήτησεως τὰ παρ' αὐτῶν τετύπωνται.

Ο Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης εἶπεν μάλιστα μὲν οὐκ ἴσως ἐφ' ἡμῶν αὐτοῖς πρὸς ταχθέντα ἀκόλουθα ἔω. δεῖν γὰρ αὐτῶν, τὸν ἄριον ἔξ ἁποδημίας οὕτω * μακρὰν ἦκοντας ἀδελφικῶς ἀσπασάσθαι, καὶ κενονισμένους ἐπὶ φιλοφρονήσασθαι, καὶ ἀνακτήσασθαι ἀδελφικῆ διαλέξει, διδόντες ἦλθον ἀερώσαντες ἡμᾶς, καὶ θορυβοῦντες, καὶ πλὴν σωτήριον ἀπαξίον Ἐπίσκοπων ἡμῶν. ἀλλ' ὅμως τούτοις ἢ σωδοσά μοι ἀγία συνόδος οὐδὲ τὰς ἀκοῖας ὑπέσχετο. * δοκιμάσει δὲ ἡ ἀγία συνόδος τὰ ὀφείλοντα καὶ τῆς οὕτως ἀδείσμως

episcopi Nestorii depositionem solenni pompa ebuccinantes audio. Cum igitur hæc rescuisssem, inhibitiones ad illos misi, ne quidquam omnino præter ea, quæ a religiosissimis imperatoribus nostris decreta fuerant, molirentur. Effeci quoque ut sanctissimi episcopi nostri, qui illorum congregationi non interfuerant, vestra sanctitatis aduentum præstolarentur.

Religiosissimus archiepiscopus Ioannes dixit: Canonibusne, sanctionibusque ecclesiasticis, ac regiis literis in omnium præsentia consentaneè disseretes, congruaque & ad rem facientia interrogantes, ac responsonibus auditis ad hoc deueniunt, ut conuictum, an vero indicta causa virum condemnarent?

Magnificentissimus comes Candidianus dixit: Piissimi episcopi omnes qui mecum fuerunt, norunt quod sine vlllo prorsus examine, & absq; aliquo iudicio hæc ab illis constituta sunt.

Religiosissimus archiepiscopus Ioannes dixit: Sane etiam illa, quæ in nostra præsentia gesserunt, his maxime consentanea fuerunt. Cum enim oportuisset, ut illos, qui e tam longa peregrinatione recens aduenerant, fraterne complecterentur, puluereque adhuc aspersos benigne & comiter exciperent, ac refocillarent affectu fraterno; tumultuario impetu statim ad nos perturbandos irruerunt, consuetamque insolentiam ac immodestiam apertis indicibus declararunt. Verumtamen sancta Synodus, quæ mecum adest, nec aures his adhibuit. Sancta igitur Synodus in illos statuet, quæ in eos discerni par

Impudentif sine mēitur hic Candidianus.

Falsa quæ que est hæc exposulatio.

erit, qui adeo illegitime tyranniceque omnia conturbarunt.

His ad eum modum transactis, & posteaquam magnificentissimus deuorum domesticorum comes Candidianus exiisset, piaque litera recitata fuissent, & post depositionem prædictæ narrationis, religiosissimus archiepiscopus Ioannes dixit: Audiuit vestra pietas tum piam religiosissimorum imperatorum nostrorum epistolam, tum magnificentissimi quoque comitis Candidiani narrationem: agnouitque piissimorum imperatorum scopum; quomodo omnem ecclesiasticæ pacis curam, ac sanæ constantisque fidei, apostolicorumque dogmatum rationem habentes, sanctam Synodū hunc in locum conuocarint: rem videlicet maiestate sua dignam instituentes, id fieri mandarint, vt omnibus in vnum congregatis, ea quæ in disceptationem veniunt, fraterne, sacerdotalique modestiæ conuenienter, propositionibus & solutionibus, interrogationibus & responsionibus adhibitis, accurate discutiantur, citra omnem tumultuationem ac turbam: ita vt de nulla controuersia, aut criminali, aut alio quocumque ciuili eiusmodi capite prius tractare liceret, quam pia fides a sanctis beatisque patribus in Nicæa Bithyniæ congregatis exposita, diligenter perpenla confirmetur. Quid ergo vestra pietas in eos statuendum censet, qui pias literas tam indignis modis contempserunt?

Sancta Synodus dixit: Cyrillus reuerendissimus ecclesiæ Alexandrinæ episcopus, necnon

κὴ τυραννικῶς ἄπειτα σωραξάτων, ἀκολούτως τυπωθῆναι.

Τούτων οὕτως ἐγένετο, κὴ ἔξελεδόντος τῆ μεγαλοπρεπέατου Καυδιδιανοῦ τῆ κόμητῳ τῆ καυσιωμῶν δομεστικῶν, μὴ τὴν τῆ δισεβοῦ ζεαμματῳ ἀνάγνωσιν, καὶ τὴν κατάδειξιν τῆς παρηρημένης διηγῆσεως, ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης εἶπεν ἀκήκοον ἢ ὑμετέρα θεοσέβεια τῆ τε δισεβοῦ ζεαμματῳ τῆ θεοφιλεσάτων ἡμῶν βασιλέων, καὶ τῆ ἁγία τῆ μεγαλοπρεπέατου κόμητῳ Καυδιδιανῶν κατὰ πέντων καὶ ἐγὼ ὁ σκοπὸν τῆ δισεβεσάτων βασιλέων ὡς πᾶσαν ἀρῆνοιδυ ποιούμῃοι τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης, καὶ τῆς ὑγιῶς καὶ ἀπευτρεπῆτος πίστεως, καὶ τῆ δόξολικῶν δογματων, τὴν ἀγία ἐπιταῦδα σωθήσειαν σωόδοον, ἀξίως τῆ θεοφιλοῦ ἀπάν κράτους τῆ ἁγία τῆ σωραξάτων ὡς παρῳ τῆ τῆ ταυτο γνομῶμοι, πᾶ τε ζῆτῳ μῆρα ἀδελφικῶς, κὴ ὡς ἱερέσι πρέπῆ, βασιανίσαι, κατὰ τῆ παρῳσιν καὶ λύσιν, Ἐ πᾶσιν κὴ δόξοισιν, τῆ σωραξῆς πάσης ἐκτός, καὶ δουρέου χειρῆς μηδενὸς ἐτέρου ζηπουμῶμοι, μῆτε ἐκκλησιακοῦ, μῆτε ζημακοῦ κεφαλαίου, παρῳ τῆς ἀκριβοῦς ἐρθίνης κὴ βεβαιώσεως τῆς δισεβοῦ πίστεως τῆ ἀγίων Ἐ μακαρίων πατέρων τῆ ἐν Νικαῖα τῆς Βιθωνίας σωεληλυθῶτων. Ἐ τῶν σωραξῆ ἡμῶν ἢ θεοσέβεια δειν ἁγία τῆ ἁγία τῆ σωραξῆ τῆ δισεβῶν ζεαμματων κατὰ φρονήσι;

Ἡ ἀγία σωόδοῦ εἶπεν δὴ λός ὅτιν ὁ δισεβεσάτῳ ἁγιοσκοπος Κύριλλῳ ὁ τῆς Ἀλεξανδρείων, καὶ

ANNO CHRISTI 431.

Μέμνων ὁ πῆς δὲ τῆ πόλεως ἀλαβέ-
στατος ἐπίσκοπος, ὁ εἰς ἀπαντα σωεργ-
ήσας αὐτῶ, ὡς ἀκριβῶς ἐγνωσθῆναι
πρὸς τὸ ὑμετέρας ᾠρα γυρόμυροι θεο-
σεβείας, καὶ πάντα, ὡς εἰπεῖν, θεασάμε-
νοι τὰ ὑπὲρ αὐτῶ ἐλμηθέντα τὰς τε ἁγί-
ας ἐκκλησίας, τὰ τε ἁγία μνηστέ-
ρια, καὶ τὸ ἅγιον ὀπισθόλιον ἀπέκλισε,
μηδὲ συχωρήσας μηδὲ τὸ ἅγιον πεντη-
κοστῶν παρὰ τῆ θεοφιλεστάτων ἐπι-
σκοπῶν ἐπιτελεσθῆναι. πῆθος τὸ
ἀγροικὸν συναγαγὼν διετέραξε τὴν
πόλιν, τῶν οἰκειῶν κληρικῶν εἰς τὰς
οἰκίας τῆ θεοφιλεστάτων ἐπισκοπῶν
πέμπων, καὶ μετὰ ἀνήκεστα ἀπέ-
λῶν, εἰ μὴ συναθροισθῆναι εἰς τὸ ἀτάκ-
τως ὑπὸ αὐτῶν γυρόμυρον σινέδριον.
ἐπὶ κακῶ τῶν συνήθει ἀπαντα σω-
τέρα ἔλαττες, καὶ συχρόντες, καὶ θυρό-
των τὰ ἐκκλησιαστικὰ πληροσσαντες
πράγματα, καὶ τὸ δόσεβῶν γραμμα-
τῶν κατὰ φρονήσαντες, τοῖς τε ἐκκλη-
σιαστικοῖς θεομοῖς πατήσαντες, ὡς τὸ
ἀίρετικῶν κακοδοξίῳ μὴ ζητηθῆναι,
ὡς τῶν κεφαλαίους ἄρομυ, τοῖς
δοσεβῶσι πρὸς τὴν βασιλί-
δα πόλιν ὑπὸ τῆ ἀλαβεστάτου Κυ-
ρίλλου τῆ ἐπισκοπῶν ὡν τὰ πλεῖστα
συμβαίνῃ τῆ Ἀρείου, καὶ Ἀπολλιναρίου,
καὶ Εὐνομίου διασεβεία. καὶ τῶν
τῶν τε σὺν ἀγιστῶν, καὶ πάντας ἡ-
μας ἐκδύμως ὑπερμαχῆσαι τὸ δόσε-
βείας, ὡς μὴ ὑπαρχθῆναι ἀίνας τοῖς
ἀίρετικοῖς τῆ θεοφιλεστάτων ἐπισκοπῶν
Κυρίλλου κεφαλαίους, μηδὲ δια-
φρασθῆναι τῶν ἁγίων πατέρων τὴν πίστιν
καὶ τοῖς μὲν ἑξάρχους τῆ ἀίρετικῆς φρο-
νήματος, καὶ τὸ πάντα λόγον ὑπερβα-
λοῦσης ἀταξίας, τῆ ἀξίας τῆ ᾠρανο-
μίας ψήφω κατὰ δικασίῳ τοῖς ὑπα-

* συχρόν-
τες

* ἐκδύμως

Memnon religiosissimus huius ci-
uitatis antistes, qui Cyrillo in
omnibus administrum sese exhi-
buit, (vt certo cognouimus, qui
huc ante pietatis vestrae aduen-
tum accessimus, & omnia fere in-
speximus quæ ille perpetrare au-
sus est: nam sanctas ecclesias, san-
ctasque martyrum ædes, ac fan-
ctam quoque apostoli basilicam
præclufit, & ne sacrum quidem
Pentecostes diem religiosissimis
episcopis celebrare permisit, &
multitudine agrestium hominū
coacta, ciuitatem turbis repleuit:
insuper clericos suos ad piissimo-
rum episcoporum diuerforia mit-
tens, vel extrema quæque, nisi cō-
fuso eorum concilio sese adiun-
gerent, illis comminatus est) ma-
læ nimirum conscientiaæ stimulis
agitati, dignoscuntur omnia con-
turbasse ac commiscuisse, res ec-
clesiasticas tumultibus impleuif-
se, pias literas paruipendisse, ec-
clesiæ ritus proculcasse, ne in hæ-
reticam peruersamque eorum do-
ctrinam inquireretur. Quam qui-
dem doctrinæ labem in capitibus
quæ reuerendissimus episcopus
Cyrillus non ita pridē ad regiam
ciuitatem misit,prehendimus.
Maxima enim illorū pars Arii, &
Apollinarij, & Eunomij impietati
est consentanea. Necessè est ergo,
vt sanctitas tua, nosq; omnes ma-
nibus pedibusque pro pietate de-
certemus, ne qui hæreticis reli-
giosissimi episcopi Cyrilli capiti-
bus decipiantur, neve sanctorum
patrum fides corrumpatur: vt
qui hæretici dogmatis auctores,
excitatæque perturbationis, quæ
maior est quam vt verbis vllis ex-
plicari possit, principes sunt, di-
gna tanto scelere sententia con-
demnentur; reliqui vero religio-

Hec omnia
vel falsa
sunt, vel pro-
pter manife-
stam illorum
hæresim ac-
ciderunt.

Conciliabulū
falso impositū
Cyrillo im-
pietatem A-
pollinarij,
Eunomij, &
Arii.

Nestoriani
& orienta-
les schisma-
tici Cyrillū

& Memnonem depositione dignos pronuntiant.

fissimi episcopi, quos hi sibi per fraudem adiunxerunt, & in suam sententiam callide pellexerunt, ecclesiasticæ poenæ subiiciantur.

Ioannes Deo dilectissimus episcopus dixit: Ego quidem neminem ex iis qui ad Dei sacerdotium a Deo adsciti sunt, extra ecclesiasticum corpus eiici optabam. Sed quia, cum membra quæpiam immedicabili morbo corripiuntur, ob totius corporis incolumitatem quædam ipsorum resectiones adhibeantur necesse est; cum Cyrillus & Memnon perpetrata illius iniquitatis auctores extiterint, atque occasionem præbuerint, ut ecclesiasticæ sanctiones, piaque religiosissimorum imperatorum nostrorum decreta conculcarentur, & in prædictis capitibus hæretice senserint; æquum est, ut ipsi quidem depositionis sententia plectantur; reliqui vero, qui in ipsorum errore abducti sunt, excommunicationis vinculis innodentur, donec proprio delicto agnito, hæretica Cyrilli capita anathematizent, & in fide a sanctis patribus Nicææ quondam congregatis edita plane se acquiescere profiteantur: ita ut nihil prorsus diuersum aut peregrinum, vel a pietate alienum superaddant, & iuxta piissimorum imperatorum nostrorum literas cœtui nostro sese adiungāt, & controuersarum quæstionum examinatione fraterne agitata, piam fidem confirmet.

Ioannes Antiochenus Cyrilli anathematizatos ut hæreticos condemnat.

Conciliabulum plenam Concilii auctoritatem sibi vindicat.

Imo vero multis modis iniustissima.

Sancta Synodus dixit: Sanctitas tua legitime iusteque sententiam pronuntiauit. Quamobrem necessarium censemus, ut communi scripto, & omnium nostrum subscriptionibus confirmato, Cyrilli quidem & Memnonis depo-

χθέντας αὐτοῖς, καὶ κατασφραγισθέντας αὐτῶν διδρασεύσας ἑπισκοπίας ἐκκλησιαστικῶ ἑπιμεμίω καταλείν.

Ο θεοφιλέστατος ἑπίσκοπος Ἰωάννης εἶπεν· Εὐχρῆς μοι ἔργον ἔγωγε, ὅτι μηδένα τῶν τῶ θεῷ ἱερατῶν ἀφορεθέντων ἐκτὸς ἡμέτεται τῆ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ αἰσῆκα τῶν ἀνάπτως ἐχόντων μελῶν ἢ τομὴ διὰ τὴν τῆ παντὸς σώματος ὑγίαιαν, Κυρίλλου μὲν καὶ Μέμνονα, ὡς ἑξάρχους τῆς γενημένης παρανομίας, καὶ τῆς πατηθείσης ἐκκλησιαστικοῦ δεσμοῦ, καὶ τῆ δι-σεβῆ διατάγματα τῶν διδρασεύσων ἡμῶν βασιλέων, καὶ διὰ τὸ ἀπεικόν τῶν περιεφημῶν κεφαλῶν φρόνημα, κατασφραγισθέντας αὐτοὺς ἀκοινωνήτους ἡμέτεται ὡς αὐτὸ οἰκεῖ. Ἐπιγινόντες πλημμέλημα, τὰ πε-ἀρεπτικὰ τῆ Κυρίλλου κεφάλαια διασηματώσωσι, καὶ τῆ ἐκτεθείσει πρὸς παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συναθροισθέντων ἐμμένειν καθομολογήσωσι, μηδὲν ἔπειτα αὐτῆ ἢ ξένῃ τῆς διδρασεύσας ἐπισηρῶντες, καὶ καὶ τὰ διδρασεύσας ἡμῶν βασιλέων σὺν ἡμῖν σιμῶσιν, καὶ τῶν πε-ἀπομυθῶν τὴν βίασιν ἀδελφικῶς ποιήσωσιν, καὶ τὴν διδρασεύσας βεβαιώσωσι πίστιν.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἐννόμως καὶ ἐδίκως ἢ σὶ ἀπεφύλατο ἀγιότης. δεῖ τοίνυν γεράμματα κοινὰ, Κυρίλλου μὲν καὶ Μέμνονος τὴν κατασφραγισθέντων, καὶ λοιπῶν τῶν ἀκοινωνησάντων κατασφραγισθέντων, καὶ

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

τῆς πρῶτης ἑποχῆς ἡμῶν κυροῦνται.

Ο Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης εἶπε· Γενήσεται τὰ σωδὸξαινα.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείων διελάλησε.

fitio, reliquorum vero excommunicatio dicitur.

Ioannes Deo dilectissimus archiepiscopus dixit: Quae communi suffragio inter nos decreta sunt, fient.

Ioannes Antiochiæ episcopus pronuntiauit.

Ψ Η Φ Ο Σ.

SENTENTIA.

Η ΑΓΙΑ σῶδοξαινα ἡ χάρις Θεοῦ συκροτηθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ καὶ τὸ γράμμα τῆς ἐπιστολῆς καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλείων, διελάλησε τὰ ὑποπαραγμένα.

Ἡ ἐξομολογία ἡμῶν καὶ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων πατέρων, ἐκ τῆς ἑποχῆς τῆς ἐπιστολῆς καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλείων ἐπισημαστικῶς ἠγρεύθη πρὸ σῶδοξαινας. Ἐπειδὴ ἡ ἀσυνέτη, καὶ ἀταξία, καὶ ἀπειρηκὴ φρονήματα κληρικῶν καὶ ἐκ τῶν σῶδοξαινων, καὶ τοὶ ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἑποχῆς τῆς ἐπιστολῆς καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλείων, καὶ πάσης ἑποχῆς πρὸ πόλιν καὶ πρὸ ἁγίαν σῶδοξαιναν ἀνεπισημαστικῶς τὴν ἐπισημαστικὴν κεφάλαια, ἀ συμβαίνει τῆ Ἀπολλιναρίου, καὶ Ἀρείου, καὶ Εὐνομίου κακοδοξία καὶ δυσεβεία, καὶ ἐκ ἀνεμεινῆται τῶν ἀπανταστικῶν ἀγιοτάτων Ἐπισκόπων ἑποχῆς οἰσταν, τῶν κληρικῶν ὑπο τῆς ἐπιστολῆς καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλείων καὶ ταῦτα τῆ μεγαλοπρεπέστατου κόμητος Κανδιδίου ἐξήραφως καὶ ἀρεάφως ἀπαγγέλλουσι ὑμῖν μηδὲν τοιοῦτο πολυῆσαι, ἀλλὰ ἀναμείναι τὸ κοινὸν ἀπάντων τῶν ἀγιοτάτων Ἐπισκόπων σῶδοξαινας. τοῦτου εὐεκεν γινώσκετε, ὡς κληρικῶν ἐστὲ, καὶ ἄλλοτεροι τῶ Ἐπισκόπων, σὺ τε Κύριλλε, ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ Μემνῶν

Conciliabulum sanctam Synodum se vocat.

SANCTA Synodus per Dei gratiam, piissimorumque ac Christianissimorum imperatorum nostrorum decretum in Ephesiorum ciuitate congregata, quæ hic subiunguntur, promulgauit.

Optabamus quidem, iuxta sanctorum patrum Canones, piissimorumque ac Christi amantium imperatorum nostrorum literas, Synodum pacate celebrari. Quoniam vero vos hæretico sensu menteque usi, ac temeritate & confusione, priuatim inter vos confessum celebrastis (tamestsi iuxta literas piissimorum imperatorum nostrorum præ foribus iam verfaremur) omnique turbarum genere ciuitatē & sanctam hanc Synodum impleuistis, ne videlicet in capita, quæ cum Apollinarij, & Eunomij, atque Arii impietate ac peruersa doctrina congruunt, inquireretur; neque religiosissimorum episcoporum a piissimis imperatoribus nostris vndecumque conuocatorum aduentum expectastis, cum tamen magnificentissimus comes Candidianus & scripto monuisset & verbis, ne quidquam tale auderetur, sed communem omnium sanctissimorum episcoporum confessum expectaretis: ideo tu Cyrille Alexandrine, & tu Memnon